

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Γα̣
 Ἐν σοι Πατερ α κρι βως
 δι ε σω θη το κατ ει ει κο ο ο να λα βων
 γαρ τον Σταυ ρον η κο λου θη σας τω Χρι
 στω και πρατ των ε ε δι δα α σκες υ πε
 ρο ρα αν μεν σαρ κος πα ρερ χε ται γαρ ε
 πι με λει σθαι δε ψυ χης πραγ μα τος α
 θα α να α α του δι ο και με τα Αγ
 γε λων συ να γαλ λε ται Ο σι ε Μαρ κε λ λε το
 ο πνευ μα α σου

Μετὰ τὴν α΄ Σπιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς
ᾠχος πλ. δ΄ . Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἄγαλλιᾶσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω, ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Λόγος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρός, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου, ἄνευ σπορᾶς, ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, ὁρῶντες ἐν Βηθλεέμ, τικτόμενον ὡς νήπιον, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ
Μετὰ τὴν β΄ Σπιχολογίαν, Κάθισμα
ᾠχος πλ. δ΄
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Οὐρανός μοι ἐφάνης σήμερον γῆ· ἐπὶ σοὶ γὰρ γεννᾶται ὁ Ποιητής, καὶ φάτνη ἀνακλίνεται, ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας· σὺν Ἀγγέλοις ὕμνοῦσι, καὶ Ποιμένες ἀπαύστως· Ἐν ὑψίστοις δόξα, εἰρήνη τῷ Κόσμῳ τε· εἶδον γὰρ ἀστέρα, ὁδοιποροῦντα οἱ Μάγοι, ὄξέως τε προέτρεχον, τοῦ προσάξαι τὰ δῶρα αὐτῶν, χρυσὸν σμύρναν καὶ λίβανον, ὡς πάντων ὑπάρχοντι Θεῶ, καὶ Βασιλεῖ αἰωνίῳ, καὶ Κτίστη τοῦ παντός, ἐν σπηλαίῳ δι' οἴκτον, ἐπιφανέντι βροτοῖς.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

κατ ει κο να γε νο με νον ^πο λον της φθο ρας
 υ παρ ζαν τα ^Δκρειτ το νος ε πται κο τα θει ας
 ζω ης αυ θις α να πλαττει ^Δο σο φος Δη μι
 ου ργος ο τι δε δο ο ζα ασται ^π

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον
 χερσίν, ὃν ἐποίησε, κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται,
 τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου θείας Ἀγνῆς, ὅλον
 οὐσιούται, ἀληθεία σαρκωθείς, ὅτι δεδόξασται.

^πἸ δων ο Κτι στης ολ λυ με νον τον αν θρω
 πον χερ σιν ον ε ποι η σε ^πκλι νας ου ρανους κα
 τερ χε ται ^πτου τον δε εκ Παρ θε νου θει ας Α
 γνης ο λον ου σι ου ται ^Δα λη θει α σαρκω
 θεις ο τι δε δο ο ζα ασται ^π

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Соφία λόγος καὶ δύναμις, Υἱὸς ὢν τοῦ Πατρὸς, καὶ ἀπαύγασμα, Χριστὸς ὁ Θεός, δυνάμεις λαθῶν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῆ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασται.

^π₉ Со φ ι α λο γ ο ς κ αι δ υ ν α μ ι ς ^π₉ Υ ι ο ς ω ν
 του Πα τ ρ ο ς κ αι α πα υ γ α σ μα ^π₉ Χ ρ ι σ τ ο ς ο Θε ο ς
 δ υ ν α μ ει ς λα θ ω ν ^π₉ ο σ α ς υ πε ρ κ ο σ μ ι ο υ ς ο σ α ς
 εν γ η κ αι ε ν αν θ ρ ω π η σ α ς ^Δ₉ α ν ε κ τ η σ α
 τ ο η μ α ς ο τ ι δε δ ο ο ζ α α σ τ αι ^π₉

Εἶτα οἱ Κανόνες τῶν Νηπίων.

Κανὼν πρῶτος τῶν Νηπίων.

ᾠδὴ α΄

ᾠχος πλ. β΄

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεοποιεῖται ἡ κτίσις καὶ ἡ βροτῶν, φύσις ἀναπλάττεται, ἐν σαρκὶ τοῦ Ποιητοῦ, πάντων ὑπὲρ ἔννοιαν Χριστοῦ, τικτομένου ἐξ ἀγνῆς, καὶ παναχρόαντου Μητροῦς.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εκ στελεχῶν νεοφύτων ἡ τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησία σήμερον, ὥσπερ ἄνθη εὐθαλῆ, δρεψαμένη αἵματα τερπνῶς, ἐφηδύνεται αὐτοῖς καὶ ὠραῖζεται.

Δόξα...

Οἱ ποταμοὶ τῶν αἱμάτων τῶν εὐσεβῶν, Παίδων τὴν ἀπόνοιαν, καὶ μανίαν νοητῶς, τοῦ Ἑρώδου ἔκλυσαν· διό, ὑποβρύχιον αὐτοῦ ὤφθη τὸ θέσπισμα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Γῆ τῆς προτέρας κατάρας τῆς ἐν Ἐδέμ, λύτρωσιν ἐδέξατο, ἐν αὐτῇ τοῦ Λυτρωτοῦ, γεννηθέντος Ἄχραντε ἐκ σοῦ, καὶ καινίσαντος αὐτήν, καὶ ἀγιάσαντος.

Ὁ α' κανὼν τῶν Χριστουγέννων

Ὡδὴ γ'

ᾠχος α'. Ὁ Εἰρμὸς

^π₉ ^χ ^π₉
 Ἐνω προ των αι ω νων ^π₉ εκ Πα τρος γεν
 ^π₉
 νη θεν τι αρ ρε ευ στως Υι ω ^π₉ και επ ε σχα
 ^π₉
 των εκ Παρ θε νου ^Δ σαρ κω θεν τι α σπο ρως ^π₉
 ^π₉
 Χρι στω ω τω Θε ω βο η σω μεν ^π₉ ο α
 ^Δ
 νυ ψω σας το κε ρας η μων ^Δ Α γι ος ει Κυ
 ^π₉
 υ ρι ι ε ^π₉

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας, γυναικεία ἀπάτη, Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ ἔξορῶν, ὁ δὶ ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, ἅγιος εἶ Κύριε.

^π₉ ^π₉
 Ὁ της ε πι πνοιας ^π₉ με τα σχων της α

μεινω Α δα αμχο ι κος ^π και προς φθοραν ⁹
 κα το λισθησας ^Δ γυ ναι κει α α πα τη ^π
 Χρι στο ον γυ ναι κος βο α ε ζο ρων ^π ο δι ⁹
 ε με κα τε με γε γο νως ^Δ α γι ος ει Κυ ^π
 υ ρι ι ε ⁹

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς, καὶ μετοχῆ σαρκὸς τῆς χείρω, μεταδοῦς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκώς, καὶ μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, Ἄγιος εἶ Κύριε.

^π Συμμορ φος πη λινης ^π ευ τε λους διαρ ⁹
 τι ας Χρι στε ε γε γο νως ^π και με το χη ⁹
 σα ρκος της χει ρω ^Δ με τα δους θει ας φυτ λης ^π ⁹

 βρο το ος πεφυκως και μεινας Θε ος ^π και α

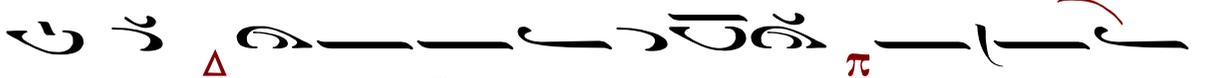
 νυ ψωσας το κε ρας η μων ^Δ Α γι ος ει Κυ

 υ ρι ι ε ^π

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰούδα βασιλεια· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὠμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

^πΒη θλε εμ ευφραινου ^π Η γε μονων Ι

 ου δα βα σι λει α ^π τον Ι σρα ηλ γαρ ο ποι

 μαι νων ^Δ Χε ρου βιμ ο επ ω μων ^π εκ σου ου

 προ ελ θων Χρι στος εμ φα νως ^π και α νυ ψω

 σας το κε ρας η μων ^Δ παν των ε βα σι ι λε ευ

ⲓ

σⲉν

π
ϩ

Εἶτα οἱ Κανόνες τῶν Νηπίων.

Κανὼν πρῶτος τῶν Νηπίων.

ᾠδὴ α΄ ᾠχος πλ. β΄

Οὐκ ἐστὶν ἅγιος.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεφέλαι στάξατε ἐν γῆ, γλυκασμὸν εὐφροσύνης· ἐκ νεφέλης φωτὸς γάρ, ἀνέτειλεν ὁ Χριστός, ἐν Σπηλαίῳ σαρκικῶς, ὑπὲρ πᾶσαν, ἔννοιαν τικτόμενος.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπημφιάσατο τὴν πρίν, τῶν ἀνθρώπων ἢ φύσις, ἀκοσμίαν καὶ κόσμον, περιέθετο τερπνόν, τοῦ κοσμήτορος αὐτῆς, ἐκ Παρθένου, σαρκὶ ἀνατείλαντος.

Δόξα...

Χορὸς θεόλεκτος βρεφῶν, ἐν σαρκὶ γεννηθέντι, προσηνέχθη τῷ Κτίστη, ὡς θυσία μυστικὴ, τυθεῖσα διὰ σφαγῆς, μαρτυρίου, καὶ θείας ἀθλήσεως.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐκ τῶν ἀχράντων σου Ἄγνή, καὶ τιμίων αἱμάτων, σαρκωθείς ἀπορρήτως, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἀνέδειξεν ὡς Θεός, τῶν κτισμάτων, σὲ ἀπάντων Δέσποιναν.

Ἦδὴ γ',
τοῦ Μηναίου
Ὁ Εἰρμός.
Πλ. β'

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου».

Ἦχος λ' Βου

^Γ ^Δ ^Β ^Δ Οὐκ εστιν Ἀγιος ὡς συ Κυριε
 ο Θεος μου ο υ ψωσας το κερας των πι
 στων σου αγαθε και στερεωσας ημας εν
 τη πετρα της ομολογιας σου ου ου

Κάθισμα.

ᾠχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶ τεχθέντι σήμερον, ἐκ τῆς Παρθένου, τῶν Νηπίων στράτευμα, ὡς Ποιητῆ καὶ Βασιλεῖ, δεκτὰ προσάγονται σφάγια, προτεθυμένα, Χριστῶ διὰ πίστεως.

Δόξα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστῶ νηπιάσαντι, ἐκ τῆς Παρθένου φρικτῶς, ὡς δῶρον προσήνεγκται, ὁ τῶν Νηπίων χορός, Ἡρώδου ὠμότητι. Δεῦτε οὖν εὐφρανθῶμεν, τῇ αὐτῶν ἀναιρέσει, ὅτι Ἀβραμιαίοις, κατοικίσαντες κόλποις, πρεσβεύουσιν ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ενθέως εὐφραίνεται ἡ κτίσις σήμερον· Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱός, ἐκ Κόρης γεννᾶται ἀγνῆς· ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων, γένος ἀθανατίζων, λύων τε τὴν κατάραν, τῆς προμήτορος Εὐας. Διὸ εὐχαριστοῦντες αὐτῶ, ἐν ὕμνοις δοξάσωμεν.

ᾠδὴ στ', τοῦ Μηναίου

Πλ. β' .

Ὁ Εἰρμός

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην
καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ
λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ἦχος λ̣ π̣ Βου

Τουβι ου την θα λασσαν υ ψου με νην
 καθορων των πειρασμων τω κλυδω νι
 τω ευδιω λιμενι σου προσδραμων
 βοω σοι αναγαγε εκ φθορας την ζωην
 μου πολυελεε

Κοντάκιον ᾠχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον

Ἄσθηρ Μάγους ἔπεμψε, πρὸς τὸν τεχθέντα,
καὶ Ἡρώδης ἄδικον, στρατὸν ἀπέστειλε κενῶς,
φονοκτονῆσαι οἰόμενος, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ ὡς
Νήπιον κείμενον.

Ὁ Οἶκος

Τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω νῦν ὁμοῦ
εὐφραينوμένων, ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ πάντων
Βασιλέως, Ἡρώδης μόνος συναλγεῖ, σὺν τοῖς
προφητοκτόνοις Ἰουδαίοις· εἰκὸς γὰρ μόνους
αὐτοὺς ὀδύρεσθαι· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
βασιλεύσουσιν, ἀλλ' ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου, καὶ
ἔτι κρατήσῃ, τὰ θράση τῶν ἐχθρῶν
ἀποκρουομένη, καὶ τὰ πλήθη τῶν πιστῶν
συγκαλουμένη, μετὰ τῶν σεπτῶν Νηπίων τοῦ
κατοπτεύειν, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ ὡς Νήπιον
κείμενον.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Κθ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἀγίων
Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων,
χιλιάδων δεκατεσσάρων.

Στίχοι

Διὰ ξίφους ἄωρα μητέρων Βρέφη,

Ἀνεΐλεν ἐχθρὸς τοῦ βρεφοπλάστου Βρέφους.
Νήπια ἀμφ' ἐνάτην τάμον εἰκάδι
παππάζοντα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη πάντων τῶν
Χριστιανῶν καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν λιμῶ καὶ
δίψει καὶ μαχαίρα καὶ κρύει τελειωθέντων.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τοῖς
Χαλκοπρατείοις εἰς τὸν ναὸν τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου, ἐνθα ἡ ἀγία σορός.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Μαρκέλλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν
Ἀκοιμήτων.

Στίχοι

Ἀϋπνία δοὺς πάντα τὸν ζωῆς χρόνον
Μάρκελλε, κοιμήθητι μικρὸν ἐν τάφῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Θαδδαίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

Καὶ Θαδδαῖος ἴσχυσε κατὰ τῆς πλάνης,
Ὁμολογητῆς ἀναφανεὶς ὡς μέγας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῶν
ἀγίων 40 Μαρτύρων πλησίον τοῦ Χαλκοῦ
τετραπύλου.

Ὁ ἐν ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Γεώργιος ὁ ἐπίσκοπος Νικομηδείας, ὁ ποιητὴς ἄσματικῶν τινῶν κανόνων καὶ ἑτέρων γλαφυρῶν ὕμνων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ Ὅσοι πατέρες Βενιαμὶν καὶ Ἀθηνόδωρος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου
Ἦχος πλ. β' . Ὁ Εἰρμός

Στίχ. Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ,, μόνω τῷ βούλεσθαι· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος λ' ^ϕ Bou

Ἀἰ νο υ με ν ευ λο γου με ν και προ σκυ

νου με ν τον Κυ ρι ο ν

Ἐκ φλο γος τοις ο σι ι ι οις δρο

σον ε πη γα σας ^{6.} και δι και ου θυ σι αν
υ υ δα τι ε φλε ζας ^{6.} α παν τα γαρ δρας
Χρι στε μο νω τω βου λε σθαι ^{Δ.} σε υ πε ρυ
ψου μεν εις παν τας τους αι ω ω να ^χ α
ας ^{Δ.}

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός...

Ψῆχος λ π Δι

Στίχος α'
Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ

μαμου ε πι τω Θε ω τω σωτη ρι μου

^B

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα

λυ νο με εν

Στίχος β'
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου

γαρ α πο του νυν ^χ μα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γε νε αι

^B την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ
και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα
φι μ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα
λυ νο με εν

Στίχος γ' ^χ ⁶ Ο τι ε ποι η σε μοι με
γα λει α ο Δυ να τος και α γι ον
το ο νο μα αυ του και το ε λε ος
αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

 με νοις αυ τον

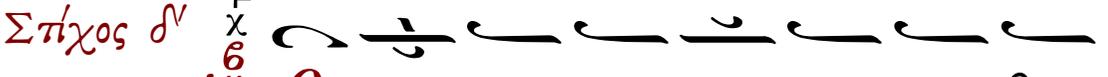
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

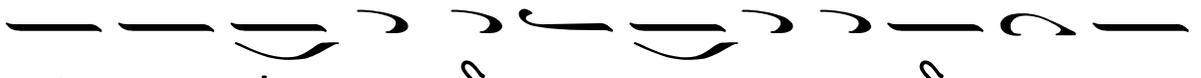
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

 φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

 κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα

 λυ νο με εν

 Σπύχος δ'

 χι ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ

 πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ

 των

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δοξοτεραν α συγκριτως των Σερα
 φιμ ^Δ την α δι α φθορωσ Θεον Λογον τε
 κουσαν ⁶ την ο ον τωσ Θεο τοκον Σε με γα
 λυ νο με εν ⁶

Σπίχος ε'

^χ
⁶

Κα θει λε δυ να στας α πο

θρονων και υ ψω σε τα πεινους ^Δ πεινων τας

ε νε πλη σεν α γα θων ^χ
^Δ και πλου τουν

τας ε ζα πεστειλε κε νους ^Δ

^B

^Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δοξοτεραν α συγκριτως των Σερα

φιμ ^Δ την α δι α φθορωσ Θεον Λογον τε

κουσαν ⁶ την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα
λυ νο με εν ⁶

Στίχος στ' ^χ
⁶ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ^Δ κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων ^Δ τω Α βρα αμ ^χ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω ω νος ^Δ

^B
^Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν ⁶ την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα

Ύψος λ π Βου

^χ ⁶ **Α** ξι ον ε στινως α λη θως ^Δ μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ε ο το κον ⁶ την α ει μα
 κα ριστον και πα να μω μη τον ^Δ και μη τε
 ρα του Θε ου η μων ⁶ την τι μι ω τε ε
 ραν τω Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο ζο τε ραν α
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο
 ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν ⁶ την ο ον
 τως Θε ο το ο ο κον ^Δ σε με γα λυ υ νο
^χ με ε εν ^Δ

*Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β΄
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.*

Κλαυθμὸς πολὺς ἐγένετο, ὄδυρμός τε καὶ θρῆνος, ἐν τῇ Ῥαμαῖ ὡς ἔφησεν, ὁ θεόπνους Προφήτης ἐξ ἀγκαλῶν γὰρ μητρῶων, ἀποσπάσας Ἡρώδης, τὰ Νήπια ἀνείλετο, ἐκζητῶν ἀποκρούσαι, τὸν ἐξ Ἀγνῆς, Ἥλιον τεχθέντα ἐν γῆ Ἰούδα, ὃν πάντες προσκυνήσωμεν, ὡς Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Ἔτερον. Ἦχος β΄ Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε.

Ἡ Βηθλεὲμ μὴ στύγναζε, ἀλλ' εὐθύμει, τῶν ἱερῶν Νηπίων τῇ ἀναιρέσει· θύματα γὰρ τέλεια τῷ Δεσπότη, Χριστῷ προσανηνέχθησαν· ὑπὲρ αὐτοῦ γὰρ σφαγέντα, συμβασιλεύουσι τούτῳ.

Θεοτοκίον. Ἦχος β΄ Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε.

Ἐπὶ τῆς γῆς εἰρήνη καὶ ἐν ἀνθρώποις, Θεοκυῆτορ γέγονεν εὐδοκία. Ἄγγελοι χορεύοντες ἐκραύγαζον· Ἐν τοῖς ὑψίστοις δόξα σοι, τῷ γεννηθέντι ἀφράστως, ἐν Βηθλεεὲμ ἐκ Παρθένου.

Εἰς τοὺς Αἶνους,
Στιχηρὰ Προσόμια τῶν Νηπίων
Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος
Ἦχος λ' αὐτὸ Νη

^χ
^γ **Π**α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι
^γ
ον **α**ι νει τε τον Κυ ρι ι ον **ε**κ τω ων ου
^Δ
ρα νων **α**ι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι
^Δ
στοις **α**ι σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω **ε**
^γ +
αι νει τε αυ τον πα αν τες οι Α γ γε
^γ +
λοι αυ του **α**ι νει τε αυ τον πασαι αι δυ
^Δ
να μεις αυ του **α**ι σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω **ε**
^χ ^Ν
^γ **α**ι νει τε αυ τον ε πι ταις
^ε ^χ ^ε ^λ
δυ να σται αις αυ του **α**ι νει τε αυ τον

Σπύχ. ε! ^χ_γ ^Ν
 α **Α**ι νει τε αυ τον εν τυ μπα

 νω και χο ρω ⁶_λ αι νει τε αυ τον ⁶_λ εν χορ

 δαι αις και ορ γα νω ⁶_λ

Μάγοι ἐκ Περσίδος φθάσαντες, εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, τὸν Ἡρώδη ἐτάραξαν, καὶ μανεῖς ὁ δαίμων, τὰ Νήπια κατέσφαττεν· ὡς βότρυες δέ, Χριστῷ προσήχθησαν, εἰ καὶ μητρῶν μαζῶν ἐσπάσθησαν, οἱ Νεομάρτυρες, τὸν Ἡρώδη πλήξαντες· διὸ Χριστόν, πίστει ἱκετεύουσιν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Σπύχ. ς! ^χ_γ
 α **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα

 λους ευ η χοις ⁶_λ αι νει τε αυ τον εν κυμ

 βα λους α λα λα γμου ⁶_λ Πα σα πνο η ⁶_λ αι

 νε σα α τω τον Κυ ριον ⁶_λ

Κλαίει ἡ Ῥαχήλ τὰ Νήπια, ἐν τῇ Ῥαμαῖ δὲ φωνή, νῦν μεγάλη ἀκούεται, ὁ Ἡρώδης μαίνεται, καὶ ἀθέως φρουάττεται, ὁ Ἰωάννης φεύγει ἐν ὄρεσι, λίθος Μητέρα σὺν τέκνῳ δέχεται, ὁ Ζαχαρίας δέ, ἐν Ναῶ φονεύεται, ὁ δὲ Χριστός, φεύγει ἀφείς ἔρημον, Ἑβραίων οἶκημα.

Δόξα...

Ἦχος λ' α' Νη

^πχ ^ν ^Ν Δο ξα Πα α α τρι ι και Υι υι ω ω ⁶λ
^Ν και α γι ι ωω Πνε ε ε ε ε ευ μα α
α α Πνεευ μα τι ^ν
^Ν ^ν Η ρω δης ο πα ρα α νο ο μο ς ⁶λ Θε
ω ρων τον α α στε ε ε ρα ^Δ υ περ πα σαν
κτι σιν λαμ προ τε ε ρον ⁶λ ε ε τα ρα α
α ατ τε ε ε ε το ^ν και γα λα κτο τρο
φου με να α Βρε ε ε φη ^Δ εξ α γκα λων Μη
τρι κω ω ων α φη η η η ρ πα α α α ζεν ^ν
η δε ε λι σα βετ λα βου σα τον Ι ω ω

α α αν νην ^Δπε τραν πα ρε ε ε κα α α λει
δε ζαι Μη τε ρα α με τα α τε ε ε ε κνου
^γο ρο ος ε ε δε ζα α το τον Προ ο ο
ο ο δρο ο ο ο μον ^Δφατ νη ε φυ λα ατ τε
τον θη σα αυ ρον ⁶ον α στη ηρ ε ε μη η
η νυ υ υ υ σε ^ΔΜα γοι προ σε κυ υ υ
νουν Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ζα α α α σοι ^γ

^ΓΧ^N
 και νυ υν και α ει ^βλ και εις του ους

 αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων

 α ^N α α μην ^γ
^γ
 εν Βη θλε εμ συ νε δρα μον ποι οι

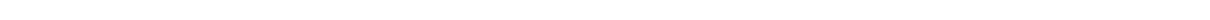
 με ε ε νε ες ^βλ τον α λη θη μη η νυ υ ον

 τες ποι οι οι με ε ε ε να ^γ
 τον κα α

 θη με ε νον ε πι ι των Χε ρου ου βιμ ^Δ και

 α να κει ει με νο ο ο ον εν φα α α τ νη

 η ^γ
 νη πι ι ι ου μο ο ρ φ η ν ^Δ δι η μα

 ας α α νει ει λη η φο ο ο τα ^Δ Κυ υ υ ρι ε

 δο ο ο ο ζα α α α σοι οι οι ^γ

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἦχος Πα

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Εἰς τὰ ὦτα τοῦ Κυρίου Σαβαώθ, εἰσεληλύθει ἡ σφαγὴ ὑμῶν, Βρέφη τίμια· δι' αὐτὸν γὰρ τὸ αἷμα ἐξεχέατε, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἐπαναπαύεσθε, καὶ τὴν Ἡρώδου εἰς αἰῶνας, μισητὴν κακίαν καταγγέλλετε, δυνάμει τοῦ τεχθέντος Χριστοῦ.

Εἰς τα ὦτα του Κυριου Σαβαωθ
 εἰσεληλυθει ἡ σφαγὴ ὑμῶν Βρέφη
 τίμια δι' αὐτον γαρ το αἷμα ἐξεχε
 ατε καὶ ἐν κόλποις Ἀβρααμ ἐπαναπαυε
 σθε καὶ τὴν Ἡρωδου εἰς αἰῶνας μιση
 τὴν κακίαν καταγγέλλετε δύναμει του τε

χριστος Χριστου ^π

Ἦχος Γα

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Μισητὴ τοῦ Ἡρώδου ἡ παιδοκτονία, διὰ τὴν αὐτοῦ μαιφονίαν· καὶ σεπτὴ ἡ τῶν Παίδων θυσία, ὡς ἡλικιωτὶς Χριστοῦ, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοῦ καινοῦ σφαγίου προθυομένη καὶ προπεπονθυῖα. Μὴ κλαῖε Ῥαχιὴλ τὰ τέκνα, μιμνησκομένη τῶν κόλπων Ἀβραάμ, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ
 εθαυμάστωσεν πάντα τὰ θελήματα αὐ
 του ἐν αὐτοῖς ^π

Μισητὴ τοῦ Ἡρώδου ἡ παιδοκτο
 νία ^π διὰ τὴν αὐτοῦ μαιφονίαν ^π καὶ

σε πτη η των Παι αι δων θυ σι α ^χως η
λι κι ω τις Χριστου ^χτης η μων σω τη
ρι ας ^χτου και νου σφα γι ου προ θυ ο με νη και
προ πε πον θυ ι α ^πΜη κλαι ε Ρα χι ηλ τα
τε ε εκνα ^πμι μνη σκο με νη των κολ πων Α
βρα αμ ^χεν θα παν των ε στιν ευ φραι νο
με ε ε νων η κα τοι κι α ^η

ε φθ^οα α α σας τα α τα αγ^ομα α α α τα ^Δ
 ων το ον βι ι ον α με εμ πτω ω ως ε ζη
 η λω ω ω σας ^π παρ ρη σι α αν ε χων
 προς Χρι στο ο ον τον Θε ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ον ^ο ει ρη η νη ν αι αι
 αι αι τη η η η σαι ^Δ ται αις ψυ χαι αι αις
 η η η η μω ω ω ω ν ^π

Καὶ νῦν. Τὸ τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος ὁ αὐτός.

 και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α

 μην

 Χο ρευου σιν αγ γε λοι πααν τεσεν ου

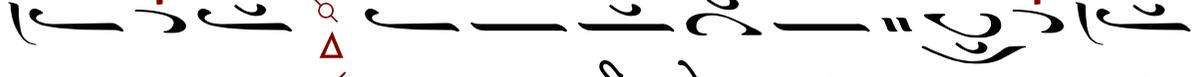

 ρα α νω και α γαλα λο ο ον ται ση η

 με ε ε ε ρον σκιρ τα α δε πα σα α α η η

 κτι ι ι σις δια τον γεν νη θε εν τα

 ε ε εν Βη θλε ε εμ Σω τη η ρα Κυ

 υ ρι ι ι ον ο τι πα α α σα α πλα

 α α νη των ει δω λων πε ε ε ε πα

α α αυ ται και βα σι λε ε ευ ει Χρι στο ος
εις του ους αι ω ω ω ω να α α ας

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον.

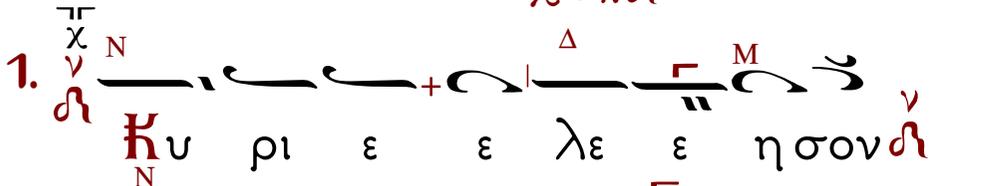
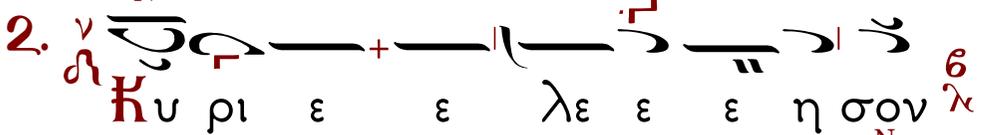
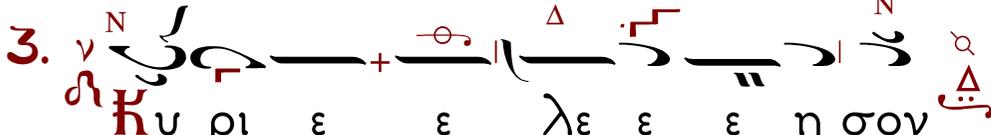
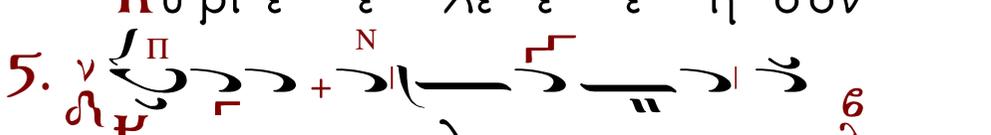
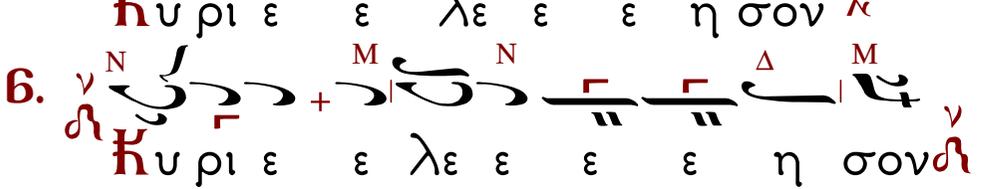
Ἦχος ᾠδῆς Δι

^Γ ^Β ^Δ ^Β
^Δ **Η** Γεν νη σις Σου Χρι στε ο Θε ος η μων
⁶ α νε τει λε τω κοσμω το φως το της γνω
^Δ ⁶ σε ως εν αυ τη γαρ οι τοις αστροις λα
^Β ^Δ ⁶ τρευοντες υπο α στερος ε δι δασκον
^Μ ^Δ ^Ν ⁶ το σε προ σκυ νειν τον Η λι ον της δι και ο
^Γ ^Δ ⁶ συ υ νης και Σε γι νω σκειν εξ υ ψους
^Β ^Μ ⁷ ^Δ
α να το λην Κυ ρι ε δο ζα Σοι οι οι

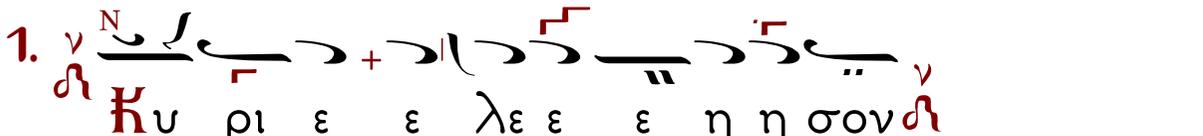
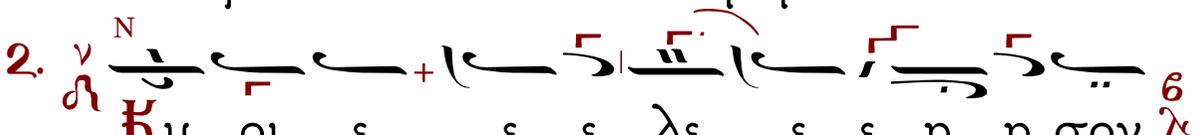
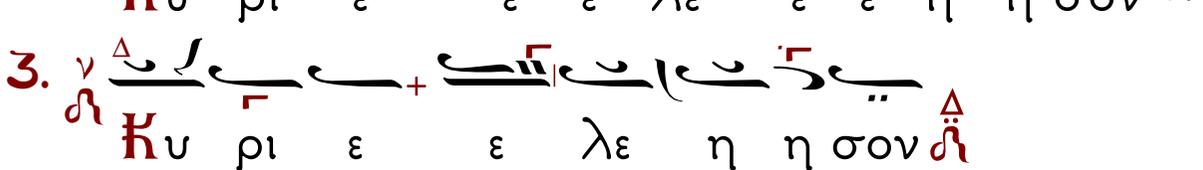
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΗΣΣΟΝ

ᾠχος λ' δι Νη

1. **Κυριε ελεεησον**
2. **Κυριε ελεεησον**
3. **Κυριε ελεεησον**
4. **Κυριε ελεεησον**
5. **Κυριε ελεεησον**
6. **Κυριε ελεεησον**

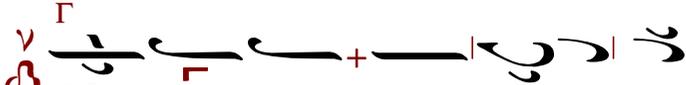
ΕΤΕΡΑ

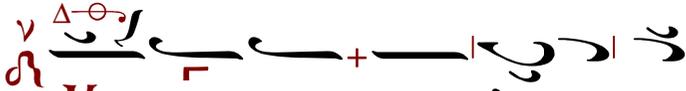
1. **Κυριε ελεεηησον**
2. **Κυριε εελεεηησον**
3. **Κυριε ελεηησον**

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

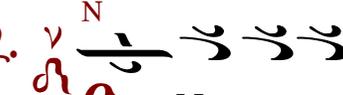
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Γοι Κυ ρι ε

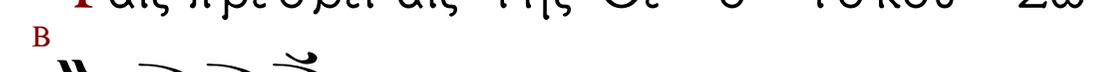
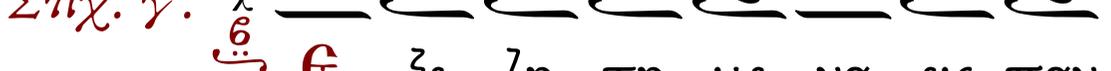
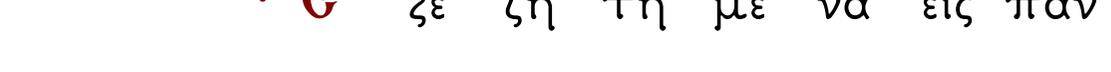
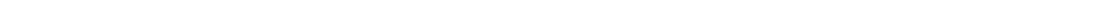
Ἀντίφωνον Α΄.

Ἦχος Δι

Στίχ. α'. ^χ ^Δ
 ^Δ ξο μο λο γη σο μαι σοι

 Κυ ρι ε εν ο λη καρ δι αμου ^χ ^Δ δι η

 γη σο μαι παν τα τα θ αυ μα σι α σου ^Δ

^χ ^M
 ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ

τα τα θε λη μα τα αυτου

Γαις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπ̄χ. δ'. Ε ζο μο λο γη σις και με

γα λο πρε πει α το ερ γον αυ του και

η δι και ο συ νη αυ του με νει εις

τον αι ω να του αι ω νος

Γαις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Γαις πρεσβει αις της Θε ο τοκου

Σωτερ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Σπῆχ. α'. Μακαριος ανηροφο
βου μενος τον Κυριον εν ταις εν το λαις
αυτου θε λη σει σφοδρα

Γω στον η μα ας Υι ε Θε ου ο εκ
Παρ θε ε ε ενου τε χθεις ψαλ λον τας σοι
αλ λη λου ου ι α

Σπῆχ. β'. Δυ να τον εν τη γη ε σται
το σπερμα αυτου

Γω στον η μα ας Υι ε Θε ου ο εκ

Παρ θε ε ε ε νου τε χθεις ψαλ λον τας σοι

αλ λη λου ου ι α

Σπ̣χ. γ' Δο ζα και πλου τος εν τω οι

κω αυ του και η δι και ο συ νη αυ

του με νει εις τον αι ω να του αι ω

νος

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εκ

Παρ θε ε ε ε νου τε χθεις ψαλ λον τας σοι

αλ λη λου ου ι α

Σπ̣χ. δ' Γ ζα νε τει λεν εν σκο τει φως

τοις ευ θε σιν

^Γ ^Δ
^Δ **Γ**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ^Δ ο εκ
 Παρ ⁺ θε ε ε ε νου τε χθεις ^Δ ψαλ λον τας σοι
 αλ λη λου ου ι α ^Δ
^Γ ^Δ
^Δ **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ^Δ
^Γ ^Δ
^Δ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων α μην ^Δ
^Ν ^Δ ⁺
^Δ **Ο** Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου ^Δ α θνατος υ πα α α ρ χων ^Ε
^Μ ^Δ ^Γ ^Μ
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη η ναι ^{Ζ'}

εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε εν
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω
 Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ'.

 Ἐιπεν ὁ Κυριος τω Κυριω μου
 Καθου εκ δεξιων μου εως ανθωτους εκ
 θρους σου υποποδιον των ποδων
 σου

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δ΄

 Ἡ Γεννησις σου Χριστε ὁ Θεος ημων
 ανετειλετω κοσμο το φως της γνω
 σεως εν αυτη γαρ οι τοις αστροις λα
 τρευοντες υποαστερος εδιδασκον
 το σε προσκυνει τον Ηλιον της δικαιο
 συνης και Σεγινωσκειν εξυψους

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

Δ̅ευ̅ τε̅ προ̅ σκυ̅ νη̅ σω̅ μεν̅ και̅ προ̅ σπε̅ σω̅
μεν̅ Χρι̅ στω̅ **Γ**ω̅ σον̅ η̅ μα̅ ας̅ Υι̅ ε̅ Θε̅ ου̅
ο̅ εκ̅ Παρ̅ θε̅ ε̅ ε̅ ε̅ νου̅ τεχ̅ θεις̅ ψα̅ λλον̅ τας̅
σοι̅ αλ̅ λη̅ λου̅ ι̅ α

Εἶτα ψάλλομεν τό Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Γα̣
 Ἐν σοι Πατερ ἀκριβως
 διεσωθητο κατειεικοο να λαβων
 γαρ τον Σταυρον η̣ κολουθησας τω Χρι
 στω και πρατων ε̣ ε̣ διδασκες υ̣ πε
 ρορα ανμεν σαρκος παρερ χεται γαρ ε̣
 πιμε λεισθαι δε ψυχης πραγματος α̣
 θανααα του διο και μετα Αγ
 γελων συναγαλλεται Οσιε Μαρκελλε το
 οπνευμα σου

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΡΙΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

**Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 9:8-23**

Ἄδελφοί, τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν Ἁγίων ὁδὸν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιν· ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, μόνον ἐπὶ βρώμασιν καὶ πόμασιν καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς καὶ δικαιώματα σαρκὸς μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα. Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἄρχιερεὺς τῶν γενομένων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα τράγων καὶ ταύρων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωνημένους ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς

καθαρότητα, πόσω μάλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαρῶς τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι; Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας. Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῆ ὁ διαθέμενος. Ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται· λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ τὸν νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισε, λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός· καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐράντισε. Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις. Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν

ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας.

Ἀλληλούϊα Ἦχος β΄

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Στίχ. **Π**εφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Ἦχος λή Πα Ἐναρμόνιος τρίφωνος

Κυρι ε ε λε η σον

Κυρι ε ε λε η σον

Κυρι ε ε λε η σον

Χοι Κυρι ε

Αμη η η η η η ν

Χαι τω πνευματι ι ι ι ι σου

Χοι οι οι οι οι Κυρι ε Ἐτερον.

Χοι Κυρι ε ε ε ε ε

Α α α μ η ν

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω

ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

αι αι ο ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ου ι ι ι α α α α α α α α

α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Ἦχος Δι
 Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
 λαβομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν
 πιστὴν ἀληθῆ ἀδιαιρέτην Τρι
 ἄδα προσκυνοῦσάντες αὐτή γάρ
 ἡ ἡμᾶς ἐσωσεν εἰ εἰ εἰ εἰ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος Δι
 Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
 φεσὶν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωήναι
 ὦ ὦ νιόν

Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ^{6.} ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ^{Δ.} ο τι η ζι ω
σας η μας ^{Δ.} των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων ^{6.} τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ^{Δ.} ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ^{6.}
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α ^{Δ.}

νη η ε πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν
 των σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
 Μή καταπιστεύσεις με

ἦχος Βαρύς ζω

λε μη η κα τα α πι στε ευ της με αν
 θρω πι νη προ ο στα σι α πανα γι α δε
 ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
 του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με αφε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε

που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα
μου θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου Δε ε
σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι
ι α των πισ των μη μου πα ρι ι δης την
δε ε η σι ι ι ν το ο συμ φε ε ρον ποι η η
σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.